

Чудо й филтъ за по насъ;
 И подиръ му, на прегонъ,
 Млади-стари,
 Тумби-Галосъ дзяпали
 До бреваре!
 А дѣцата крякали. —
 Кой да чува, кой да глѣдка?!
 Казватъ, кучицата Вредка
 Скокъ отсрѣща,
 Тропъ му въ срѣща,
 Хавъ оттамъ,
 Джавъ отсамъ, —
 Хайде, хваща да го лай,
 Ха, фжчни се,
 Ха, вржчни се,
 Ха, тукъ-тамъ,
 Обикаля на кравай, —
 Тича да превари,
 Сяка ще го здави. —
 „Вредке, сестро, я недѣй!“
 Отговаря Джавка ней;
 „Ей, сестрице, остави,
 „Я дрѣпни се, не срами се;
 „Съ фила ти ли ще се мѣришь?
 „На, ти пжшкашъ и треперишь. —
 „Филтъ стѣпа и надваря,
 „Не ти чува никакъ лая . . .
 „Гледай крачки ти отпредъ!
 „Мълчишката той върви си,
 „И спори му на напредъ . . .
 „Вишь-де, гледай. увѣри се!“ . . .
 „Ехъ, съѣдке, ти забравяшь,
 „Салъ пребързвашь да преваряшь,“ —
 Отгораря Вредка Джавки, —
 „Не продадохъ ли куражъ?